

Muhacir

– RamazanBoran · 26 Şubat 2025

şehirler ..

yarın sunağı haram şehirler

nicesi üryandır nicesi medet umar dünden

simsiyah dumanlar yükselir

ufukta bembeyaz bir hayâlden

alsın öfkesini alevin o alize gözlerin

yarısı sütleğen yarısı kesik kokuyor nefesin

nerede bitsen her şey sanki yeniden

katiline diz çöküp merhamet dileyecek

hangi an'a sığar hayat, hangi ana sarar

bunalmış rüyalar geçer yine

koridorlarından yetimhanelerin

nasıl da korkar nasıl da kaçarlar

kendisine uzanan bigâne bir elden

dağılmış resimler-yıkılmış hayâller

kederli bir ırmak gülüşüdür aynalar

nevruz sabahında yıpranmış nar çiçekleri

dağ eteklerinde gelincik

hepsi gül bahardan bize yadigâr

ah diriliş için ırmağına yakaran kurak

içli içli ağıt yakan oğulsuz toprak

açılır mecaz kapıları Anka'nın

masallarda büyür çocuklar

reddine bin derdini kanatmış

İçinde derin kuyular

ağlasa dolmaz ağlamasa çürüyecek sular

yüreğinde gürbüz bir sancı-yersiz yurtsuz kiracı

kendi mezarının kendi serinliğine uzanmış

yakasında sürülü başak tarlası

İçinde solgun günebakan ordusu

ay yorgunu geceleri

yüreğine bağlayıp "sevdam" diye kuşanmış

molozlar arasında kargaşa
şafakları yerinden sökülmiş
ağıtlarla diler kadınlar parçalanmış bedenleri
küle dönmüş çığırtkan şiirler
yanık kokusunda sessizlik heceleri
ne güzeldir kimileri uyurken
göğsünden emer nemi geceler
her bir sevincin kovuğunda baykuşlar öterken
çile tezgahından mor nakışlı acılar geçer

şehirler ..
cesetler yunağı haram şehirler
şehirlerde sesinin yankısı var hâlâ
çaresizliğin başkaldırısı
şehirlerde rötarlı gün ışığı

alışır senin de gözlerin
dağların amiyane suskunluğuna

kim bilir nerede biter battığın yerler
aktığın hikayeler
yine kan yine kahırla ur
itler solur ayak izlerine
yine azılı bir pusu kurarlar
yalancı mevsimlerine

_boran